

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 259-ҳадис

259- حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَقَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ،
عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا كَفَّانًا وَأَوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِي

Анас ибн Молик розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллоллоху алайҳи васаллам тўшакка кирганда: **«Алҳамду
лиллаҳил лази атъамана ва сақона ва кафана ва авана. Факам
мимман ла кафия лаху вала муъвий»**, дер эдилар».

Дуонинг маъноси: «Бизларни едирган, суғорган, кифоя қилган ва бошпана берган Аллоҳга ҳамдлар бўлсин. қанчадан қанча одамлар борки, уларнинг кифоячиси ҳам, бошпана берувчиси ҳам йўқ».

Манба: hadis.islom.uz

